

Куче — лѣкарь.

въ Англия, живѣлъ единъ стѣ-
кларь, на име *Чарлзъ Девисъ*.
Той билъ самъ; нѣмалъ нигдѣ
никого. Едничакъ другарь на
Девиса е билъ неговото люби-
мо куче.

Неприятелитѣ на Девиса рѣшили да го уби-
ятъ. Тѣ го нападнали и застрѣляли. Единъ кур-
шумъ пробилъ рамото му, други куршимъ го
ударилъ въ ржката.

Облѣнъ въ кръвъ, Девисъ падналъ на земя-
та примрѣлъ. Неприятелитѣ му го хвърлили въ
единъ трапъ съ вода и го затрупали съ храсти
и прѣстъ.

Кучето на Девиса видѣло всичко това и до-
брѣ запомнило. Когато жестокитѣ тѣзи хора се
скрили, то се хвърлило на това мѣсто, разкопа-
ло съ краката си прѣстѣта, разхвърлило храс-
титѣ и привечеръ сполучило да одрови своятъ
стопанинъ.

Кръвта още течала отъ ранитѣ му, но Де-
висъ билъ живъ; сърдцето му слабо биело; той
все още лежалъ примрѣлъ. Кучето започнало
да ближе ранитѣ му; то внимателно ближело ли-
цето му и жаловито лаело.

Прѣзъ нощта паднала голѣма роса и това
посѣжвило нещастника. Той се свѣстилъ, заох-
калъ отъ болки и отъ слабостъ пакъ примрѣлъ.